

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΘΝΕΙΑ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἐν Τουρκίᾳ . . . 1/2 τουρκικῆς λίρας
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . . 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται.
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρόπουλον διηγήτορον
Ὀδὸς Σόλωνος 38

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ἨΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἡ διπλωματικὴ ἐκστρατεία τοῦ Μουνιέρ πασᾶ καὶ ἡ τουρκικὴ μαορία).— Αἱ δηλώσεις τοῦ Τιττόνη (περὶ Μακεδονίας καὶ Ἀλβανίας).— Μακεδονία (οἱ διαγωμοὶ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν Τούρκων).— Ἀγγέλια καὶ θρύλοι. — Ἡπειρος (ἀθώους τῶν ὑπὸ τῶν Ρωμούνων συκοφαντηθέντων).— Τὸ Σιναιτικὸν ζήτημα. — Μικρὰ Ἀσία (περὶ τῆς χειρουργοῦ Κυζίκου).— Τὸ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 20 Δεκεμβρίου 1906

Ἡ πρὸς τὸν οἰκουμένικόν Πατριάρχην ἐπιστολὴ τοῦ Μουνιέρ πασᾶ ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὑστερῶν ἔχουσα εὐρυτέραν σημασίαν τῆς ἀρχικῆς ἀποδοθείσης καὶ πρόλογος οὕσα ἀληθινῶς διπλωματικὸν δράματός, ἐν ᾧ πρωταγωνιστὴς μὲν εἶναι ἡ Τουρκία, δευτεραγωνιστὴς δὲ ἡ Ἑλλάς ἐκπροσωπούμενη τοῦτο μὲν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, τοῦτο δὲ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρωμανία. Διότι μετὰ τὸν Πατριάρχην ὁ Μουνιέρ θὰ μεταβῇ ἐκ περιτροπῆς εἰς Σοφίαν, Βουκουρέστιον καὶ Ἀθήνας.

Δὲν πρόκειται ἄρα περὶ ἐξομαλύνσεως τῶν αἰώνων καὶ ἀπαύστων ἐρίδων μεταξὺ Πατριαρχείου καὶ Πύλης περὶ τῶν ἀνεγνωρισμένων μὲν, ἀλλ' αἱ καταπατούμενων προνομίων τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ Γένους, ἀλλὰ περὶ πολὺ εὐρυτέρου προγράμματος, περὶ τῆς διαλλαγῆς τῶν ἀντιμαχομένων ἀξιώσεων ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Ρωμανίας.

Παραξάλισθέντες οἱ Τούρκοι ἐκ τῶν προσφάτων δηλώσεων τοῦ Αἰρενθαλ καὶ Τιττόνη, ἐμβρόντητοι ὄντες ἀπὸ πολλοῦ ἐκ τῆς λειψάνως ἀγρίας ἐχθρότητος τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς κοινῆς ἀγγλικῆς γνώμης, ἀλλὰ περὶ πολὺ εὐρυτέρου προγράμματος, περὶ τῆς διαλλαγῆς τῶν ἀντιμαχομένων ἀξιώσεων ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Ρωμανίας. Διότι μετὰ τὸν Πατριάρχην ὁ Μουνιέρ θὰ μεταβῇ ἐκ περιτροπῆς εἰς Σοφίαν, Βουκουρέστιον καὶ Ἀθήνας.

Ποία εἶναι ἡ ἐκκαθάρισις αὐτῇ τῶρα μόλις ἤρξισαν νὰ κατανοῶσιν οἱ Τούρκοι. Ἀλλ' εἶναι ἤδη ἀργά. Δι' ἡμᾶς τοῦλάχιστον τοὺς Ἑλληνας, τῶν πραγμάτων περιελθόντων ἐκεῖ ὅπου περιήλθον, εὐπρόσδεκτος εἶναι ἡ ὥς οἶόν τε παχύτερα ἐκκαθάρσις αὐτῇ, καὶ ἡ διαπράξωμεν τὴν μεγίστην ἀφροσύνην, ἐν βοήθειᾳ τῶν Τούρκων νὰ ἀποσοβῇσαι λαίλαπα, ἣν αὐτοὶ διὰ τῶν χειρῶν τῶν προσεκάλεσαν, ἥτις αὐτοὺς καὶ μόνους ἀπειλεῖ ὑπὲρ πάντα ἄλλον. Εἶναι λοιπὸν περιττὸν νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ κοπιώδες, ἴσως δὲ καὶ ἀπανηρόν μέχρι Ἀθηνῶν ταξίδιον, ἡ Α.Ε. ὁ Μουνιέρ πασᾶς. Ἄς σταματήσῃ εἰς Βουκουρέστιον.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΤΙΤΤΟΝΗ

Περὶ Ἀλβανίας καὶ Μακεδονίας.

Ἐγκρίτως ἐδημοσιεύσαμεν τὰς τηλεγραφικὰς περιλήψεις τῶν ἐνώπιον τῆς βουλῆς δηλώσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας κ. Τιττόνη. Σήμερον ἔχομεν πλῆρες τὸ κείμενον αὐτῶν καὶ δύναμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν μεγάλην δι' ἡμᾶς σπουδαιότητα τῶν δηλώσεων τούτων ἐφ' ὅσον στρέφονται εἰς τὰ πράγματα τῆς Μακεδονίας καὶ Ἀλβανίας.

Εἶναι τῶν δυνάμει σπουδαίως αἱ δηλώσεις αὐταί ἐκ τῆς διπλῆς ἀπόψεως, ὅτι τοῦτο μὲν καθορίζουσι τὴν συνθεθεμένην ἡδὲ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας ἀφίλοκέρδειαν ὡς πρὸς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀλβανίαν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ὑποστήριξιν τοῦ καθεστώτος δι' ἐπιδιώξεως τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ἐν ταῖς χώραις ταύταις οἰκούντων λαῶν. τοῦτο δὲ ἐν ᾗ περιπτώσει κρήνη ἀδύνατος τῶν καθεστώτων ἡ διατήρησις ἐγγυῶνται εἰς τοὺς λαοὺς τούτους τὴν πολιτικὴν αὐτονομίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικότητων.

Ἐμφαντικώτατα ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς ἐξῆρε τὸ δόγμα τοῦτο τῶν ἐθνικότητων ὡς θεμελίον τῆς πολιτικῆς τῆς Ἰταλίας ἀναγεννήσεως καὶ ἀναθεμελίωσιν τῆς δυνάμει τοῦ δόγματος τούτου καὶ οὐδὲν δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας εἶναι εὐπρόσδεκτότερον ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας ἢ τὸ μαρτύριον τοῦτο τῆς ἀφίλοκέρδειας τῆς. Διότι πολλοὶ λόγοι ἐμεσολάβησαν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, οἵτινες διεσάλευσαν τὴν πίστιν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὴν ἐμμονὴν τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ δικαίον καὶ ὑψηλὸν τοῦτο τῶν ἐθνικότητων δόγμα, χαίροντες δὲ μανθάνομεν νῦν οὕτω καὶ ἐπιστήμως διαλυόμενον πάντα ἐναντίον φόβου ἡμῶν.

Ἰδοὺ δὲ τί εἶπεν ὁ Ἰταλὸς ὑπουργός, καθ' ὃν δηλοῦται ἡ σχετικὴ περικοπὴ ἐν τῇ τεργεσταίᾳ α.ν. Ἡμέρᾳ.

«Περὶ τῶν ζητημάτων τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Μακεδονίας δὲν ἐξεφράσθη ἡδὲ ἄρα γε ἀρκούντως ἄλλοτε ἐξετάζων αὐτὰ ὑπὸ πάσης τῆς ἐπόψεως καὶ καθορίζων τὰς ἡμέτερας συμφέροντας καὶ τὰς ἡμετέρας προθέσεις. Δὲν ἐδῆλωσα ἡδὲ καὶ δὲν γινώσκουσιν ἄρα γε πάντες, ὅτι ὡς πρὸς τὸ μακεδονικὸν μὲν ζήτημα τὰς ἡμέτερας συμφέροντας περιφρουροῦνται ὑπὸ τῶν συμφωνηθέντων ὅρων τῆς ἡμετέρας συμμαχίας, ὡς πρὸς δὲ τὸ ἀλβανικὸν ὑπὸ τῆς συμφωνίας τῆς συνομοσπονθείας μεταξὺ τοῦ κόμματος Γολουχάουσκ καὶ τοῦ μαρκιστοῦ Βισκόντι Βενόττα. Καὶ τίς θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἐγὼ δὲν ἐξηκολούθησα ἐπὶ τοιούτων βάσεων νὰ περιφρουρῶ τὰ ἰταλικὰ συμφέροντα ἐν τῇ Ἀνατολῇ; Ἐπιτραπητῶ μοι ἡ ἀλαζονικὴ φράσις—τοιοῦτό τι θὰ ἰσχυρίετο ὁ μὴ ἀναγνούς τὴν τελευταίαν Πρασίην βίβλον περὶ Μακεδονίας ἢ ἀναγνούς μὲν ἀλλὰ μὴ ἐνόησας αὐτήν. Χωρὶς νὰ μακρολογῶ λοιπὸν περὶ τῶν γενομένων ὑπὲρ τῶν Ἰταλικῶν συμφερόντων ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ στρατηγοῦ Δε Γιοργίς μέχρις ὅτου τοῦ ἔτους 1905, παρεπέμψω τὸν βουλομένην νὰ μὴ περισσώτερα εἰς τὴν Πρασίην βίβλον. Πολλοὶ αὐτοσχέδιοι εἰδικοί ἱατροὶ παρουσιάσθησαν νὰ προσφέρωσιν εἰδικὰ φάρμακα καὶ βότυνα ὅπως θέσωσιν εἰς ἀρμονίαν τὰ ἰταλικά καὶ τὰ Αὐστροουγγρικά συμφέροντα ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἀλλὰ βοτάνων καὶ εἰδικῶν φαρμάκων οὐδεμία χρεὶα ὑπάρχει, διότι ἡμεῖς ἔχομεν προβῇ μέχρι τοῦδε πάντοτε ἐν πληρεστάτῃ ἀρμονίᾳ καὶ συμφωνίᾳ πρὸς τὴν Αὐστροουγγρίαν καὶ οὕτω θὰ ἐξηκολούθησωμεν προβαίνοντες καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐλέγθη ὑπὸ τινων ὅτι ἡ συμμαχία καὶ ἡ εἰδικὴ περὶ τῆς Ἀλβανίας συμφωνία εἶναι καθαρῶς ἀρνητικαί, καθ' ὅσον οὐδεμίαν ἄλλην ἀμοιβαίαν ὑποχρέωσιν περιέχουσιν εἰ μὴ τὴν τῆς διατήρησεως τοῦ καθεστώτος καὶ ἰδίᾳ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς καταλήψεως τῆς Ἀλβανίας ἐν ὑψημῇ περιπτώσει, ἀπηρτήθη δὲ νὰ συνομολογηθῇ μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστροουγγρίας θετικαὶ συμφωνίαι. Ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀπαιτούμενους ταῦτα ἐγὼ θὰ ἠδύνημην ν' ἀποκριθῶ μὲ τὸ γνωστὸν ῥητὸν τῶν νομοδιδασκάλων. Quod petis intus habes (Ὅ τι ἀπαιτεῖς, ἐνδὸν ἔχεις). Πράγματι δὲ ἐν ταῖς συνεντεύξεσι καὶ συνδιαλέξεσι μοι πρὸς τὸν κόμισιν Γολουχάουσκην, αἵτινες δὲν ὑπερῶσαν, ὡς τινες ὑπέλαβον, ἁπλᾶ ἐκδρομαὶ χάριν ἀναφυγῆς καὶ διασκεδάσεως, ἀλλ' ἔσθον ὡφέλιμα καὶ πρακτικὰ ἀποτελέσματα θετικά, εὐεργέτημα πλῆρες τὰς συμφωνίας ἐν τῇ βεβαιώσει ὅτι, ἐάν ποτε ἡ διατήρησις τοῦ καθεστώτος ἤθελε φανῇ ὅτι δὲν εἶναι πλέον δυνατὴ, τότε ἡ λύσις, ἣν ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Αὐστροουγγρία θὰ ὑποστήριζον, θὰ ἦτο ἡ τῆς πολιτικῆς αὐτονομίας τῆς Βαλκανικῆς χειρουργοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικότητων. Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι πρόγραμμα ἀρνητικόν, ἀλλ' εἶναι ἀληθὲς καὶ κυριολεκτικῶς θετικὸν πρόγραμμα. Βεβαίως εἶναι πρόγραμμα ἀφίλοκέρδεις, ἀλλ' εἶναι πραγματικῶς εὐκαιροὶ νὰ εἰπω ὅτι ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἡ ἀφίλοκέρδεια μᾶς συνιστάται ὑπὸ τῶν ζωτικῶν ἡμῶν συμφερόντων. Ὅθεν ἐγὼ ἀποκρούω τὴν δοθείσαν μοι συμβουλὴν τοῦ νὰ προτείνω εἰς τὴν Αὐστροουγγρίαν ἐδαφικὰς διανομὰς καὶ νὰ τὴν παρακινήσω εἰς κατάληψιν χωρῶν πέραν τοῦ ἐπιτροπόμενου αὐτῇ ὑπὸ τῆς Βερολινεῖου συνθήκης, ζητῶν δι' ἡμᾶς ἐδαφικὰ ἀντισταθμίσματα. Μα τοιαύτη διεθνήνυσσις (τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς) θ' ἰκνέσασκε πρὸς τὰς ἀρχὰς δι' ὧν ἡ Ἰταλία ἀνεγεννήθη καὶ ἠνθήθη, θ' ἀνέβαινε πρὸς τὰς ιδέας αἵτινες μέχρι τοῦδε διετέλεσαν ἐμπνέουσαι καὶ ρυθμίζουσαι τὴν ἡμετέραν ἐνέργειαν, κώτατον παράδειγμα.

θὰ προσελάει κινδύνους καθ' ἡμῶν ἀπο-ελοῦσα προηγούμενον ὅπερ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιταχθῇ καθ' ἡμῶν, καὶ συνελόντι εἰπεῖν θ' ἡμαῦς τὴν αἰγλήν τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Βεβαίως ἡ μετὰ τοῦ κόμιστος Γολουχάουσκ συνομιλίᾳ μοι θὰ δυνήθη νὰ καθορισθῇ κάλλιον καὶ νὰ τελειοποιηθῇ διὰ φιλικῆς ἀνταλλαγῆς γνώμων πρὸς τὸν βαρὸν Αἰρενθαλ, ὅστις καὶ αὐτὸς ὑπέδειξε τοῦτο ἀπάντων ἐν ταῖς Ἐπιτροπείαις πρὸς τὰς ἀγορεύσεις διαφόρων βουλευτῶν, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ ἐφ' ἣς στηρίζεται ἡ συνομιλία ἐκείνη θὰ δέσση νὰ παραμένῃ ἀμετάβλητος διότι εἶναι ἡ καταλλήλοτατη νὰ διατηρῇ καὶ συσφίγγῃ ἐτι μᾶλλον τὴν μεταξὺ Αὐστροουγγρίας καὶ Ἰταλίας συμφωνίαν. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀποβαίνει εὐχάριστος εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν, πρὸς ἣν διατηροῦμεν ἀγαθὰς σχέσεις, διότι ἔχει ὡς βίαν τὴν διατήρησιν τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας καὶ ἐξασφαλίζει ἡμῖν τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, ἐπειδὴ ἐν οἰκόμενῃ περιστάσει ἀναγνωρίζει ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ἡ προτίμησις εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικότητων. Ἐν τῇ πολιτικῇ ταύτῃ εἰμὲθα σύμφωνοι πρὸς τὰς λοιπὰς Δυνάμεις τὰς συνομοσπονδίας τὴν Βερολινεῖον συνθήκην, αἵτινες διὰ τῆς εἰδικῆς ἐντολῆς, ἣν ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὴν Αὐστροουγγρίαν καὶ τὴν Ρωσίαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῆς Μυρστέγγης, δὲν παρήγγαλιν τὸ δικαίωμα τῶν τοῦ νὰ λέγουν καὶ αὐταὶ τὸν λόγον των προκειμένου περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαλκανικῆς χειρουργοῦ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Αἱ συστηματικαὶ καταδιώξεις τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. — Ἡ διὰ λύσεις σωματοειῶν ἑλληνικῶν τῆς Θεσσαλονίκης

Δὲν ἦτο μεγάλη ἰσχυρὴ μακτικῆς δυνάμεως, ὅπως προΐδωμεν, ὅτι τὸ μέλι, ὅπερ ἐπεκλήθητο εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς Μουνιέρ πασᾶ πρὸς τὸν οἰκουμένικόν Πατριάρχην, ἦτο ἀπλοῦν περιπέριον πικροτάτων δι' ἡμᾶς βουλευμάτων τῶν Τούρκων. Ἐν ᾧ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια καταναλίσκεται εἰς ὕμνους διθυραμβικοὺς τῆς ἀκρας καὶ ἐξαιρετικῆς εὐμενείας, ἥτις αἰφνιδίως ἐπέσκηψε ὡς ἐκρινὴ βροχὴ ἐπὶ τὸ ταλαίπωρον γένος, τοῦτο τοῦ γένους οἱ στεναγμοὶ καθίστανται ἐπὶ μᾶλλον γοερώτεροι καὶ γενικώτεροι, οἱ ἐν Ἡπειρῷ δὲ σατραπισμοὶ ἐπαναλαμβάνονται νῦν καὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ δι' ἐν αὐτῇ τῇ Θεσσαλονικίᾳ τοῦτο ἐμφαίνει, ὅτι τὸ ἀγρὸν μῖσος τοῦ Φερὴτ πασᾶ κατὰ πινυρὸς ὅτι ἑλληνικὸν ἐκτείνεται καθ' ὅλην τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ ὅτι τοῦτο τὸ μῖσος εἶναι ἡ πηγὴ τῆς δλης πολιτείας τῶν Τούρκων πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλληνας. Οἱ ἀμφιβάλλοντες δὲ ἀναγνώσαντες ὅσα ὡς παραθέτομεν ἐπισταλέντα ἡμῖν πρὸς τριῶν ἡμερῶν ἐκ Θεσσαλονίκης.

Ἐν Θεσσαλονικίᾳ τῇ 18 Δεκεμβρίου 1906. Δὲν θ' ἀμετάσσω βεβαίως νέον τι γράφω, ὅτι ὁ διωγμὸς ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων ἐν Μακεδονίᾳ καθίσταται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας δεινότερος ἐκινούμενος εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, εἰς σημείον δὲ τελείου ἀπελπισμοῦ.

Ἐφ' ὅσον τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καθίστανται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καταφανῆ καὶ σεβαστὰ διὰ τῆς δράσεως τῶν Ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων καὶ ἐφ' ὅσον καταπίπτει τὸ προσωπεῖον τὸ ὅποιον ἐχάλευσε τὸ ψέδος καὶ ἡ ἀπῆλτῃ τῶν ὡς κοράκων κροῖόντων προπαγανδιστῶν, ἐξίκεται δὲ καὶ ἀναδεικνύεται ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν παντὶ κλάδῳ κοινωνικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς τῆς χώρας προόδου, ἐπὶ τοσοῦτον ἡ μὲν Τουρκικὴ Κυβέρνησις, προφοδοπορεύουσα τοῦ παροπαροδότου αὐτῆς μίσους ἐναντίον παντός Ἑλλήνου ὑπὸ τῶν ραδιουργιῶν καὶ τῶν ἀργυριῶν τῶν προπαγανδιστῶν, δὲν παύει καθ' ἑκάστην καὶ νέαν ἐπινοοῦσα μέθοδον πρὸς συστηματικώτερον ἡμῶν καταδιώξιν, οἱ δὲ τῆς Σόφιας καὶ τοῦ Βουκουρεστίου ἀπεσταλέντοι ἐντείνουσιν τὴν λύσαν των ἐναντίον ἡμῶν, ἵνα ἔστω καὶ κατὰ βῆμα ἴδωμεν ἡμᾶς ὑποχωροῦντας ἐν τῷ δικαιοτάτῳ ἡμῶν ἐθνικῷ τῆς ἀμύνης ἀγῶνι.

Τοῦ διωγμοῦ τούτου τοῦ διενεργουμένου ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως ἔχομεν πολλὰς καὶ ἀλλοεπαλλήλους ἀποδείξεις, αἵτινες ἐπ' ἐσχάτων ἐπληθύνθησαν. Εἰσι γνωσταὶ αἱ φυλακίσεις καὶ καταδίκες διδασκάλων καὶ προκρίτων ἐπὶ ἀπλῇ ὑπονοίᾳ ὅτι συμμετέσχον δῆθεν τῶν ἐνεργειῶν τῶν κομμάτων, ἐνῶ ἀπλούστατα ἴσως ἐξήσκησαν τὸ φυσικὸν τοῦ ἀνθρώπου δικαίωμα τῆς ἀμύνης, ἥτοι τῆς προσωπικῆς καὶ τῶν οἰκογενειῶν των σωτηρίας, ἀπὸ τῆς δολοφονικῆς τῶν ἐπιτροπόμεν ἑνεργειῶν ἀπὸ ἀπειδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς αἱ πρὸς φύλαξιν ἐνεργεῖαι τῆς κυβερνήσεως. Ἰδοὺ ἐν ἀποδιδε-

